

**שבת
נחמו!**

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

תכונות האיש

למדנו שהאשה רגישה ורגשנית, וצורת הסתכלותה ואופן ניתוח הדברים שלה, שונים משל האיש. כעת ניגש להבנת כוחות הנפש של האיש ונלמד במה הוא לא יכול להשתנות וכיצד השוני והניגוד הם ההשלמה. האיש מעצם בריאתו, קר יותר מהאשה, פחות רגשן ומנתח דברים בצורה יותר שכלית. לעומתו, האשה זקוקה מאד לגבר שיעמוד לצידה, שלא יתרגש מכל דבר ושישקול דברים בשכלו.

אני נוהג לומר שהאשה היא 'המנוע' והאיש הוא 'הרדיאטור'. אשה זקוקה לאיש שירגיע אותה ויקרר אותה מגלי הרגשות הפוקדים אותה. כשהיא בוכה, היא רוצה שבעלה יאמר לה: נכון שקצת קשה אבל לא נורא, נעבור את זה. כדאי שתרגעי ותנגבי את הדמעות, לא שמעת שנגמרו המים בכנרת?...

אשה זקוקה לבעל רגיש שינגב לה את הדמעות כשהיא בוכה, יעודד אותה וישפר את מצב רוחה כשהיא עצובה. אוי ואבוי אם האיש היה רגשן כמו האשה. הקרירות של הבעל לא נובעת מרוע לב או מחוסר רגישות, אלא מעצם תפקידו 'כמרגיע הלאומי'. לכן, אין זה חסרון אלא יתרון. לפנינו מספר נושאים שבהם האיש מרגיע את אשתו.

בני זוג הלכו ביחד ברחוב ועברו ליד חלון ראווה של חנות. היא נתקעה מול החלון, והוא... המשיך לצעוד לבד עוד 100 מטר. לפתע הוא הבחין שהיא לא לידו. הוא הסתובב וראה שהיא עושה לו מרחוק תנועות שִׁינְחֹזֵר. הוא חזר, והיא שאלה אותו: נכון שיש לי מחר יומולדת? נכון, הוא ענה. אז תקנה לי את זה... והצביעה על חפץ שמונח בחלון הראווה. הוא, כמו גבר, מיד אמר לה: אין בעיה! הוא נכנס לחנות ושאל: כמה זה עולה? כשהוא שמע את המחיר, השתנו פניו. ואז היא שאלה אותו: נו? מה אתה אומר?

והוא ענה: נחשוב על זה... גברת, לפניך כלל: כשבעלך אומר לך 'נחשוב על זה' המשמעות היא - תשכחי מזה, ותהיי בטוחה שהוא שכח מזה באותו רגע. היא שמחה ומאושרת ואומרת לעצמה: הוא חושב על זה... למחרת היא שאלה אותו: חשבת על זה?? והוא ענה לה: על מה? על מה הייתי צריך לחשוב?...

פרשת השבוע

טו באב

במשנה במסכת תענית כתוב: "לא היו ימים טובים לישראל פטו' בָּאָב וּכְיוּם הַכַּפּוּרִים, שְׁבָהָם בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹצְאוֹת... וְחֹלוֹת בְּכַרְמִים". ומה היו אומרות: בַּחֹר, שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מָה אֲתָה בּוֹרֵר לָךְ. אֵל תִּתֵּן עֵינֶיךָ בְּנוֹי, תֵּן עֵינֶיךָ בְּמִשְׁפָּחָה. "שִׁקֵּר הַחֹן וְהִבֵּל מִלִּפִּי, אֲשֶׁה יִרְאֶת ה' הִיא תִתְהַלֵּל". המילים הללו אומרות את הכל.

בשנה, בטו' באב וביום הכיפורים, היו נפתחים משרדי השידוכים הגדולים בעולם, וכל מי שאין לו נפנה לשם. בירושלים דאז, לא היה מצב שבחור או בחורה "נתקעו" ללא זיווג כמו שקורה בימינו. מי שהרגיש קצת קושי, היה הולך לכרמים ובוחר לו שם אשה. ואנו שואלים: מחולות בכרמים? ביום הכיפורים? שידוכים? זה הזמן?

מגלים לנו חז"ל שזה בהחלט הזמן. כי ענין הזיווג והחתונה זה הדבר המקודש ביותר ביהדות. מוכרים ספר תורה כדי לשאת אשה. השראת השכינה החזקה ביותר זה כאשר מתחתנים.

והראיה "שאיש ואשה שזכו, שכנה ביניהם". ענין הזיווגים הוא המשכיות של עם ישראל, וללא זה אי אפשר להגיע לכלום. ודווקא ביום הכיפורים שהוא כל כך מקודש שבו כהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים להתפלל, דווקא אז מנצלים את הקדושה הגדולה כדי להגיע לעוד קדושה והיא הקמת בית בישראל.

נתבונן עוד, אנו נמצאים עדיין בחודש אב חודש שבו חרבו שני בתי המקדש ומיד אחר כך עוברים למחולות בכרמים של טו' באב, האם יש קשר ביניהם? אמרו חז"ל כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. כותב הרב אליהו דסלר: "להתאבל על ירושלים" פירושו: לעסוק בבניינה. אבלות אין פירושה לקרוע בגדים וללכת יחף ולישון על הרצפה... אבלות היא לעסוק בבניין החורבות ובכך זוכרים בכל רגע את החורבן.

כשזוג מתחתן הרי הוא בונה לעצמו בית מקדש מעט, וכן אמרו חז"ל: "כל המשמח חתן וכלה כאילו הקים חורבה מחורבות ירושלים". כלומר, בזה שהוא משמחם הוא מעיד על שלימות הבניין המוקם והחתונה היא עוד נדבך בבניינה של ירושלים.

יהי רצון שבזכות השראת השכינה בבית הקטן שלנו, נזכה להשראת השכינה בבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו, אמן.
שבת שלום – אבנר קוואס

השופט: "אתה מואשם בסעיפים הבאים: עבדת בשחור. הלבנת הון. נתת הלוואות בשוק האפור. מה יש לך לומר להגנתך?"
נאשם: "שאיני עיוור צבעים"...

***

"הקול קול יעקב" זה קולו של השעון מעורר שמעיר את האדם לעבודת הבורא... "והידיים ידי עשו" אלו הידיים שמכבות את הצלצול של השעון כדי להמשיך לישון...

בדיחה

"גם כאשר האדם מבקש טובה מחברו יש לו לשים בטחונו בהקב"ה" (הבעש"ט)

פתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

מחיה מתים במאמרו

סח רבי אהרון טויסיג שליט"א: לאבי זצ"ל היה מנהג מאוד מעניין. בתקופה שלנו, כשיש לכל אחד טלפון נייד, יתקשו להבין את עומק העניין. היום, קל מאוד לשוחח אפילו עם מישהו, שנמצא בקצה העולם.

אבל בתקופתו של אבי זצ"ל היו בכל שכונת בתי אונגריין שני טלפונים בלבד! שכונה שחיו בה יותר מארבע מאות משפחות ורק לשני אנשים היה טלפון בביתם! הם נתנו לכל תושבי השכונה להשתמש בהם, להתקשר מהם או לקבל שיחות אליהם. הבית שלהם היה ה'דואר' של השכונה...

במשך ל"א שנים היה אבי זצ"ל מוסר שיעורים.. והיה לו מנהג, שבכל פעם שאחד ממשתתפי השיעור היה מארס את בנו או את בתו, היה מכתת את רגליו, לוקח אוטובוס, נוסע לבית המחותן ואומר לו: "איך לך מושג איזה שידוך טוב עשיתם... אני מכיר באופן אישי את המחותן שלך! הוא מהמשתתפים הקבועים בשיעור שלי... יהודי בר אוריין, עדין בהליכותיו, אציל במידותיו"...

לאבי לא היה רכב צמוד... הוא עשה את כל הדרך ברגל, באוטובוס, וזאת גם כשהגיע לגיל, שהדבר היה כרוך במאמץ רב! פעמים רבות נשאל בבית: "מה העניין שיש במנהגך זה? הרי מדובר כבר 'לאחר מעשה', השידוך כבר 'נגמר', ומדוע מוצא אתה לנכון להמשיך ולקיימו גם כשהגיעו זמנים כאלו, שהדבר כרוך אצלך בקושי רב?"

ובכל פעם שהשאלה הייתה נשאלת, אבי זצ"ל היה עונה מחדש: "מילה טובה יכולה לבנות עולמות! אף פעם לא מאוחר מדי בשביל לומר מילה טובה!"

כשהמחותן שומע מילים טובות על המחותן השני- כל ההכנות לחתונה נראות אחרת... הן נעשות ביתר שמחה... הקשר החיובי בין שתי המשפחות מתהדק, וזה משפיע גם על הקשר שבין החתן לכלה והופך לקשר של קיימא ביתר שאת וביתר עוז"...

לפני מספר שנים, ביום המר והנמהר, תשעה באב: ישבתי בביה"כ ואמרתי את סדר הקינות. לידי ישב בחור ואמר את הקינות בשברון לב, בבכיות ובדמעות, במשך שלוש שעות רצופות! אני לא זוכר על עצמי, שאמרתי אי פעם את הקינות בצורה כל כך אמיתית ונרגשת... כל האברכים שישבו ליד הבחור שמו לב לאופן שבו יצאו הקינות מפיו. שנים רבות אני מכיר את הבחור. הוא בהחלט נחשב ל'בחור טוב', אבל אי אפשר לומר עליו שהוא תלמיד חכם בולט ומיוחד... בחור טוב סטנדרטי...

בתפילת מנחה ניגש אחד מהמתפללים, ואני מקנא בו! הוא זכה לעשות את מה שאני לא זכיתי! הוא ניגש לאבי של הבחור ואמר לו: "אני מוכרח להגיד לך, שהבן שלך אמר את הקינות בצורה מיוחדת מאד! יש לך בן, שממש ראוי לקנא בך! בחור

צעיר, שבוכה במשך שלוש שעות בלא הפסקה, בדמעות שליש, על גלות השכינה ועל חורבן המקדש... איך זוכים לבן שכזה?" ואותו יהודי הוסיף: "לידינו יושב הרב טויסיג. גם הוא ראה את הבן שלך אומר קינות. תשאל אותו אם הגזמתי במילה אחת, במה שסיפרתי"...

לידינו ישב יהודי נוסף, שהאזין לכל השיחה ולא אמר מילה. לאחר תפילת מנחה ניגש אלי אותו יהודי ושאל: "הרב טויסיג, האומנם אותו בחור אמר את הקינות בבכיות ובדמעות במשך שלוש שעות רצופות?"-"כן", השבתי. "הלב שלי נשבר לרסיסים כששמעתי את הלב שלו נשבר לרסיסים"..." היהודי הודה לי בחמימות ונפרדנו.

שלושה ימים אחרי תשעה באב, אני רואה מודעת אירוסין: הבחור הזה התארס עם בתו של אותו יהודי, שהתעניין אצלי! למחרת פגשתי אותו ברחוב, איחלתי לו 'מזל טוב', והוא סיפר לי: "חיפשתי הרבה זמן בחור טוב לבת שלי. עיקר הדגש אצלי היה על יראת השמיים של הבחור"...

"והנה כאשר אישרת באוזני את נכונית הסיפור על אותו בחור, שבכה והצטער על החורבן, אמרתי לעצמי: זה הבחור, שאותו אני מחפש! הרי השו"ע כותב: "ראוי לכל ירא שמים שיהיה מצר ודואג על חורבן בית המקדש! ואם הבחור הזה מצר כ"כ על החורבן סימן מובהק כי ירא שמים הוא"..."

תאמיני לי כבוד הרב", הוסיף ואמר, "אמרתי לעצמי: לא הייתי צריך לברר עליו לא אצל ראש הישיבה, לא אצל המשגיח וגם לא אצל חברים.

מי שמסוגל לבכות בשברון לב שלוש שעות הא מצר ודואג על חורבן בית המקדש ירא שמים מופלג הוא. במוצאי שבת אמרתי לאשתי שמצדי אני רוצה את הבחור הזה לחתן לבתנו. שלחנו שדכן שיציע. כעבור שלושה ימים נגמר השידוך למזל ולברכה בערת השם יתברך" עוד בית בישראל, שנבנה מכוחה של מילה אחת של פרגון!

הייתי בכנס של מחנכים בבני ברק. אחרי הכנס ניגש אלי יהודי ואמר: "בבניין שלי גר אברך פלוני. בתקופה האחרונה יחוש הריח' שלי אמר לי שהוא זקוק לעזרה... פגשתי את השווער שלו מספר ימים לפני פסח ואמרתי לו: 'אתה יודע, איזה חתן יש לך? הוא מאיר את כל הבניין שלנו'... המילים עשו את שלהן... פגשתי את השווער בחוה"מ פסח. הוא בא לביקור חג אצל חתנו והוא אמר לי: 'איך לך מושג איזו שמחת יום טוב גרמת לי! במשך כל ההכנות לחג הפסח חזרתי בפני אשתי, שוב ושוב, על המשפט שאמרת לי... שמחנו ביחד במשפט הזה שלך "החתן שלנו מאיר את כל הבניין"..."

"אני מרגיש שמצבו של שכני הוטב בהרבה, ממה שהיה אך לפני תקופה קצרה". איזו השפעה יכולה להיות מכמה מילים טובות... לא בכדי דרשו רבותינו- "מחיה מתים- במאמרו". ע"י מספר מילים- אפשר להחיות ממש. (מעובד מתוך 'ואדרבה') (עיין חמד)

קו ההלכה הספרדי הארצי
073-7-860-860
 רב קווי | בעלות שיחה רגילה

יטו החדש
 חינוך לחיי משפחה

מענה טלפוני לשאלות בענייני שלום בית וחינוך ילדים, עם יועצים מומחים שעי"י הרב **אבנר קוואס** שליט"א בין השעות 21:00 - 23:00 בלילה

מענה טלפוני לשאלות בהלכה שעי"י מורי הוראה הפוסקים ע"פ פסקי מרן הגר"ע **יוסף** זצוק"ל, בנשיאות חבר מועצת חכמי התורה הגאון הגדול הרב דוד **יוסף** שליט"א 24 שעות ביממה רצוף

שיעורים בפרשת שבוע מטובי המרצים בשלוחה 5

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39